

Sygn. akt VII U 1044/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

po rozpoznaniu posiedzeniu niejawnym w dniu 3 stycznia 2019 r. w Warszawie

sprawy A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 czerwca 2018 r. znak: (...)

oddala odwołanie.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

A. G. w dniu 1 lipca 2018 r. złożył do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. odwołanie od decyzji z dnia 8 czerwca 2018 r., znak: (...) odmawiającej prawa do emerytury pomostowej.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że spełnia wszystkie przesłanki uprawniające go do nabycia prawa do emerytury pomostowej wymienione w przepisach ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924). Wskazał, że legitymuje się ogólnym stażem pracy w wymiarze ponad 41 lat, przy czym przez okres 35 lat był zatrudniony w Fabryce (...) w W.. W trakcie powyższego zatrudnienia przez okres ponad 15 lat pracował w warunkach szkodliwych dla zdrowia, ale na tę okoliczność nie posiada dokumentacji, gdyż zakład pracy został zlikwidowany. W konkluzji odwołania ubezpieczony zwrócił się o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie na jego rzecz prawa do wnioskowanego świadczenia (odwołanie z dnia 1 lipca 2018 r. k. 3 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...)Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 września 2018 r. organ rentowy wskazał, że decyzją wydaną w dniu 8 czerwca 2018 r., znak: (...)odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ nie udowodnił wykonywania po dniu 31 grudnia 2008r. pracy w szczególnych warunkach lub pracy o szczególnym charakterze wymienionej w nowych wykazach prac, nie osiągnął wieku 60 lat, a także na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 powołanej ustawy. Ubezpieczony nie legitymuje się także zaświadczeniem o okresach pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wystawionym przez pracodawcę zgodnie z treścią art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, W ocenie organu rentowego brak jest zatem

podstaw prawnych do przyznania prawa do emerytury pomostowej zarówno w oparciu o art. 4, jak i art. 49 powołanej ustawy. Ponadto organ rentowy nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. oraz od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r. ponieważ wnioskodawca nie został zgłoszony do Zakładu, jako pracownik zatrudniony w warunkach szczególnych i nie zostały za niego opłacone składki na Fundusz Emerytur Pomostowych zgodnie z treścią art. 38 ustawy o emeryturach pomostowych. Mając na uwadze powyższe okoliczności, organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do dochodzonego świadczenia (odpowieź na odwołanie z dnia 17 września 2018 r. k. 4-5 a.s.).

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2019 r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 148¹ § 1 i 2 k.p.c. dopuścił dowód z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W., dołączonych do akt niniejszej sprawy, a dotyczących A. G. (postanowienie z dnia 3 stycznia 2019 r. k. 23 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. G., urodzony w dniu (...), jest z zawodu kierowcą samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3,5 tony oraz monterem pojazdów transportowych. W dniu 15 czerwca 1976 r. ubezpieczony ukończył (...) Szkołę Zawodową w W. w zawodzie mechanika-kierowcy pojazdów samochodowych (świadczenie ukończenia (...) Szkoły Zawodowej z dnia 15 czerwca 1976 r. k. 53, tom I a.r.).

W okresie od dnia 21 czerwca 1974 r. do dnia 5 sierpnia 1976 r. ubezpieczony wykonywał pracę w gospodarstwie rolnym rodziców E. i H. G. o powierzchni 1,74 ha, położonym na terenie miejscowości G. w gminie S.. Następnie w okresie od dnia 6 sierpnia 1976 r. do dnia 30 października 1976 r. A. G. wykonywał pracę w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) w W., a w okresie od dnia 22 listopada 1976 r. do dnia 30 sierpnia 1977 r. był zatrudniony w Miejskim Przedsiębiorstwie (...) z siedzibą w W. (zaświadczenie z dnia 23 sierpnia 2012 r. k. 39, tom I a.r., karta przebiegu zatrudnienia k. 6, tom II a.r.).

W okresie od dnia 8 września 1977 r. do dnia 31 marca 2011 r. ubezpieczony był zatrudniony w Fabryce (...) S.A. Zakład (...) z siedzibą w W. na stanowiskach kierowcy – robotnika transportu, montera pojazdów transportowych, montera samochodowego i mistrza. W dniu 31 marca 2011 r. w/w pracodawca wystawił ubezpieczonemu świadectwo pracy w którym wskazał, że w okresach od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. oraz od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r. ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych na stanowiskach pracy kierowcy-robotnika transportu i montera pojazdów transportowych. W trakcie powyższego zatrudnienia, tj. od dnia 27 kwietnia 1978 r. do dnia 8 listopada 1978 r. ubezpieczony odbywał czynną służbę wojskową. Następnie w wystawionym świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 31 marca 2011 r. w/w pracodawca doprecyzował, że w okresie od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy-robotnika transportu, co pod względem rodzaju obowiązków i wykonywanej pracy odpowiada stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, które wymienione jest w Wykazie A w Dziale VIII poz. 2 pkt. 5, natomiast w okresie od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace montera pojazdów transportowych, co pod względem rodzaju obowiązków i wykonywanej pracy odpowiada stanowisku klejarza, wymienionemu w Wykazie A w Dziale VI poz. 7 pkt. 2, stanowiącym załącznik nr: 1 do zarządzenia nr:3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego (świadectwo pracy z dnia 31 marca 2011 r. k. 29, tom I a.r., świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 31 marca 2011 r. k. 4, tom II a.r.)

W okresie od dnia 26 września 2011 r. do dnia 30 września 2012 r. ubezpieczony był zarejestrowany w Urzędzie Pracy (...) W. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do pobierania zasiłku w wysokości 120%. Następnie w okresie od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. wykonywał pracę na podstawie umowy uaktywniającej w charakterze opiekuna do dziecka z podstawą wymiaru składek w wysokości: za 2012 r. – 2.100,00 zł i za 2013 r. - 5.208,87 zł. W okresach od dnia 26 lutego 2013 r. do dnia 3 marca 2013 r. i od dnia 19 marca 2013 r. do

dnia 29 marca 2013 r. ubezpieczony przebywał na zwolnieniach lekarskich i pobierał zasiłek chorobowy. Kolejny okres zatrudnienia A. G. przypada od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. w PPHU (...) S. S. z siedzibą w W. w wymiarze pełnego etatu na stanowisku magazyniera. Od dnia 3 października 2014 r. ubezpieczony ponownie pozostawał zarejestrowany w Urzędzie Pracy (...) W. w charakterze osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku w wysokości 120%. Ostatni stosunek pracy ubezpieczonego ustał z dniem 30 września 2014 r. (zaświadczenia z dnia 8 kwietnia 2015 r. k. 11-13, świadectwo pracy z dnia 30 września 2014 r. k. 15, zaświadczenie z dnia 28 listopada 2013 r. k. 17, zaświadczenie z dnia 1 października 2012 r. k. 19, umowa uaktywniająca z dnia 1 października 2012 r. k. 23-27 tom I a.r.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na mocy decyzji z dnia 29 maja 2015 r., znak: (...) przyznał A. G. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 9 kwietnia 2015 r., tj. od dnia następnego po dniu złożenia wniosku, na okres do dnia 20 czerwca 2025 r., tj. do dnia poprzedzającego dzień osiągnięcia wieku 67 lat. W treści powyższej decyzji organ rentowy stwierdził, że łączny staż pracy ubezpieczonego w zakresie okresów składkowych i nieskładkowych wynosi 37 lat, 6 miesięcy i 10 dni (decyzja ZUS z dnia 29 maja 2015 r., znak: (...) k. 75, tom I a.r.).

W dniu 14 maja 2018 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę pomostową wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych, świadectwami pracy, jak i świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Decyzją z dnia 8 czerwca 2018 r., znak: (...) organ rentowy odmówił A. G. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazał, że ubezpieczony nie spełnił wszystkich warunków wynikających z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, gdyż po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy, jak również nie osiągnął wieku 60 lat. Jednocześnie organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie spełnia także przesłanek z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych, ponieważ na dzień 1 stycznia 2009 r. nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wynoszącego co najmniej 15 lat w rozumieniu przepisów w/w ustawy oraz nie osiągnął wieku 60 lat. Do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach w myśl art. 49 ustawy pomostowej nie zostały zaliczone okresy zatrudnienia od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. oraz od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r., ponieważ pracodawca nie potwierdził, że w tych okresach ubezpieczony wykonywał pracę wymienioną w załączniku nr: 1 lub nr:2 do ustawy o emeryturach pomostowych. Dodatkowo Zakład wskazał, że na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ rentowy przyjął za udowodnione okresy nieskładkowe w wymiarze 3 lat, 8 miesięcy i 7 dni, okresy składkowe w wymiarze 37 lat, 10 miesięcy i 24 dni, tj. łączny staż sumaryczny w wymiarze 41 lat, 7 miesięcy i 1 dnia oraz staż w szczególnych warunkach w myśl art. 4 ustawy w wymiarze 16 lat, 5 miesięcy i 3 dni (wniosek z dnia 14 maja 2018 r. k. 1-3, decyzja ZUS z dnia 8 czerwca 2018 r., znak: (...) k. 7 tom II a.r.)

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczony A. G. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 1 lipca 2018 r. k. 3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującego. Zdaniem Sądu, powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 8 czerwca 2018 r., znak: (...) jako niezasadne zostało oddalone.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 148¹ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r., poz. 55 ze zm.) Sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu

zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, Sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując w rozpatrywanej sprawie treść dokumentów, a także przepisy ustawy o emeryturach pomostowych, Sąd uznał, że nie zachodziła potrzeba prowadzenia postępowania dowodowego w szerszym zakresie, a także z tej przyczyny oraz z uwagi na jasne stanowiska stron, nie było konieczności wyznaczenia rozprawy. Rozpoznanie sprawy nastąpiło więc na posiedzeniu niejawnym.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1924) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych;
6. po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prawo do emerytury pomostowej zgodnie z art. 49 ustawy o emeryturach pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Warunkiem skutecznego ubiegania się o emeryturę pomostową w świetle wykładni językowej art. 4 i art. 49 ustawy z 2008 r. o emeryturach pomostowych, jest legitymowanie się określonym stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze (w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów) oraz kontynuowanie pracy w tych warunkach po wejściu w życie ustawy, a więc po dniu 1 stycznia 2009 r. W przypadku kiedy osoba ubiegająca się o to świadczenie nie kontynuuje pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze i legitymuje się w związku z tym jedynie stażem pracy „szczególnej” według poprzednio obowiązujących przepisów, może nabyć prawo do „nowego” świadczenia jedynie wówczas, gdy dotychczasowy staż pracy (okres prac) można kwalifikować jako prace w warunkach szczególnych w rozumieniu dziś obowiązujących przepisów (art. 3 ust. 1 ustawy) lub o szczególnym charakterze (art. 3 ust. 3 ustawy). Innymi słowy brak jest podstaw prawnych do przyznania emerytury pomostowej ubezpieczonemu, którego dotychczasowy okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze, dziś nie może być tak kwalifikowany (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 r., sygn. akt II UK 164/11, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 2 kwietnia 2014 r., III AUa 2302/13).

W rozpatrywanej sprawie kwestią sporną było to, czy ubezpieczony A. G. w okresach od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. oraz od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Ponadto Zakład Ubezpieczeń Społecznych podnosił, że również po dniu 31 grudnia 2008 r. ubezpieczony nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze. Dodatkowo wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową nie osiągnął wieku 60 lat.

Prace w szczególnych warunkach – zgodnie z treścią art. 3 ust 1 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace związane z czynnikami ryzyka wymienionymi w art. 3 ust 2 ustawy, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które pomimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku. Wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr:1 do ustawy. Z kolei prace o szczególnym charakterze – zgodnie z art. 3 ust. 3 ustawy o emeryturach pomostowych - to prace wymagające szczególnej odpowiedzialności oraz szczególnej sprawności psychofizycznej, których możliwość należytego wykonywania w sposób niezagrażający bezpieczeństwu publicznemu, w tym zdrowiu lub życiu innych osób, zmniejsza się przed osiągnięciem wieku emerytalnego na skutek pogorszenia sprawności psychofizycznej, związanego z procesem starzenia się; wykaz prac o szczególnym charakterze określa załącznik nr: 2 do ustawy.

W niniejszej sprawie, A. G. dysponował świadectwem wykonywania pracy w warunkach szczególnych, w którym pracodawca potwierdził, że w okresie od dnia 8 września 1977 r. do dnia 26 kwietnia 1978 r. wykonywał pracę kierowcy-robotnika transportu, co pod względem rodzaju obowiązków i wykonywanej pracy odpowiada stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, które wymienione jest w Wykazie A w Dziale VIII poz. 2 pkt. 5, natomiast w okresie od dnia 9 listopada 1978 r. do dnia 31 sierpnia 1994 r. stale i w pełnym wymiarze czasu wykonywał prace montera pojazdów transportowych, co pod względem rodzaju obowiązków i wykonywanej pracy odpowiada stanowisku klejarza, wymienionemu w Wykazie A w Dziale VI poz. 7 pkt. 2, stanowiącym załącznik nr: 1 do zarządzenia nr:3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w warunkach szczególnych nie ma jednak charakteru wiążącego i podlega kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., a tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno, co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Sąd, a także organ rentowy, są zatem uprawnione do weryfikacji danych zawartych w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze, wystawionym przez pracodawcę. Jeżeli świadectwo to zawiera dane, które nie są zgodne z prawdą, nie mogą na jego podstawie dokonać ustaleń, od których uzależnione jest prawo do świadczeń emerytalnych. To samo dotyczy ujawnienia okoliczności, że wskazane w zaświadczeniu pracodawcy stanowisko pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie figuruje w wykazie powołanym w tym zaświadczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 r., I UK 15/04).

Tym samym organ rentowy był uprawniony do zakwestionowania przedstawionej przez skarżącego dokumentacji. Sąd natomiast ustalił zakres faktycznie świadczonych przez wnioskodawcę czynności w oparciu o dostępną w sprawie dokumentację, a w szczególności zalegające w aktach rentowych dokumenty wskazujące na zajmowane przez niego stanowiska pracy. Ze zgromadzonej w sprawie dokumentacji pracowniczej wynika, że wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy-robotnika transportu oraz montera pojazdów transportowych, które podobnie jak

stanowisko kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3,5 tony, nie zostały wyszczególnione przez ustawodawcę w załączniku nr: 1 i 2 do ustawy o emeryturach pomostowych. W załączniku nr: 1 do ww. ustawy pod poz. 10 wymieniono jedynie prace kierowców pojazdów przewożących towary niebezpieczne wymagające oznakowania pojazdu tablicą ostrzegawczą barwy pomarańczowej, zgodnie z przepisami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w G. dnia 30 września 1957 r. Nie ma jednak żadnych wątpliwości, że takich towarów wnioskodawca w spornym okresie nie przewoził. Praca, którą ubezpieczony wykonywał w spornych okresach czasu była pracą w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 i 33 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ale nie była pracą o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Istotne jest także i to, że pracodawca wydając ubezpieczonemu świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach nie potwierdził jednocześnie, zgodnie z treścią art. 51 ustawy o emeryturach pomostowych, że ubezpieczony wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze zgodnie z w/w ustawą. Dokumenty, na jakie w toku postępowania powoływał się ubezpieczony, dotyczą wykonywania pracy w warunkach szczególnych na podstawie przepisów innych niż art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. Pracodawca wprost wskazał w przywołanych dokumentach, że praca ubezpieczonego była wykonywana w warunkach szczególnych w świetle przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze (Dz. U. nr 8, poz. 43) oraz na podstawie zarządzenia nr: 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 30 marca 1985 r. w sprawie stanowisk pracy, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego. Zdaniem Sądu wskazywane okoliczności potwierdzają, że nie można stawiać znaku równości pomiędzy kwalifikacją prac ubezpieczonego zgodnie z rozporządzeniem z dnia 7 lutego 1983r. oraz zgodnie z ustawą o emeryturach pomostowych. Różnice te są wyraźne i utożsamianie, jakiego dokonuje ubezpieczony jest nieuprawnione.

Analizując art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych wskazać należy, że A. G. nie spełnia wszystkich warunków do otrzymania emerytury pomostowej wskazanych w art. 4 w związku z art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych. Wprawdzie urodził się po dniu 31 grudnia 1948r., ma okres składkowy i nieskładkowy przekraczający 25 lat (łącznie 41 lat, 7 miesięcy i 1 dzień), a także przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych według przepisu 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS oraz rozwiązano z nim stosunek pracy. Na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach pomostowych (tj. na dzień 1 stycznia 2009r.) nie legitymuje się jednak, co najmniej 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 w/w ustawy, jak również na dzień złożenia wniosku o emeryturę pomostową nie osiągnął wieku 60 lat. W konsekwencji nawet gdyby ubezpieczony osiągnął 15 lat pracy w warunkach szczególnych zgodnie z w/w ustawą, to z uwagi na brak osiągnięcia wieku 60 lat i tak nie nabyłby prawa do emerytury pomostowej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 sierpnia 2016 r., sygn. akt III AUa 1083/16).

W świetle powyższych okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego A. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. z dnia 8 czerwca 2018 r., znak: (...), o czym orzekł w sentencji wyroku.

SSO Renata Gąsior

ZARZĄDZENIE

(...)